

ולא כתוב משפטיל דבר, אלא על דבר, שאיריך להסתפל עליו למקרה. וזהו בזוהר רקייע, זהו הרקייע הנזכר על החיים למטה. שפטותך הרקייע הזה יסתפל באוטו זהה. שנואץ הזהר שאותו זהה, שנואץ הזהר שאותריהם העליונים. הזהר שיצא מפה נקודה העליונה, וזהיר ויתנוצץ בניצוץ של שאר הנורין עלאה, וזהיר ויתנוצץ בניצוץ נקודה הנורין האורות לכל צד.

ומצדיקו הרבים בכוכבים לעולם ועד. מה הכוכבים שעומדים פמיד בקרים של אונן הנגנות השמים להאריך פמיד, כמו שנאמר ואתה הכוכבים, אלו הכוכבים שמאירים. ומצדיקו הרבים - שדווחים אותם ומלאים אותם לשמר דרכי התורה. כוכבים - אלו אותם הרגשים של האותיות שדווחים אותם ומויצאים אותם לאור. ואלו הם כוכבי השביט, מוציאים רום ואור אחד, ומAIRIM לסוד האותיות.

בזוהר רקייע - זו נקודה ששורה על האותיות לבגן ולהתפשט, וזה נקודה שהיא רוכצת על האותיות כמו אם על בנים. ואך על גב שהיא נקודה הקחת מתפשטת לבגן ולא מתפשטת במרקחה. וזהו סוד הפטוב (זהלים עז) מזמור שיר ליום השפט, שהרי יום השפט בזוה עולה. זה הגנון של נקודה זו עולה במנוחה, וזהו הזמר של הרקייע

זהה שגנרא יום השפט. ועוד יוזהר, אותם המשפטים באוטו זהר שעולה בו אותו הרקייע התפשט. ומשום שאותו שהתקשט קטן מכל הרקיעים, נקודה זו שעולה בו אותה ההתקשטות של הגנון מעת במנוחה, ולא רעה, ושבורו בגנון בשחשטו הימין והשמאל

דא אספקלריא דנהרא. משפטיל. על דבר, ולא כתיב משפטיל דבר, אלא על דבר, דבעי לאסתפל אعلاה לעלה. ורקא הוא בזוהר רקייע, דא הוא רקייע דאשתמוודע על חיוון לתפא. דמגו הא רקייע יסתפל בההוא זהר, דנציז זהרא דזהראין עלאין, זהרא דנפיק מגו נקודה עלאה, וזהיר ויתנוצץ בניצוץ נקודה הנורין לכל סטר.

ומצדיקו הרבים ככוכבים לעולם ועד. מה ככוכבים דקימן תDIR בקיימה דאנון נימוסי שמיא לאנברה תDIR. במא דאת אמר (בראשית א ט) ואת הכוכבים, אלין כוכבים דנהראין. ומצדיקו הרבים דדחקי לוין ואלקי לוין למיטר אורחוי דאוריתא. ככוכבים, אלין אונן דגבשיהם דאתון דדחקי לוין, ומפקי לוין לנהורא. ואלין אונן כוכבי דשרביבטא מפקי רוחא ונהורא בחרדא, ואנהירו לרזא דאתון.

בזוהר רקייע (דף קכו ע"א) דא נקודה דשריבא על אthon לנגנא ולאטפשטא, ורקא איה נקודה דאייה רבייע על אthon באמא על בגין. ואף על גב דאייה נקודה חדא אתפשטה לנגנא ולא אתפשטה בהזותא. ורקא איה רזא דכתיב (תהלים צב א) מזמור שיר ליום השבת דהא يوم השבת בהאי סלקא. ועל דא נגנא דהאי נקודה. סלקא בגיןה ורקא זהר דהאי רקייע דאקרי יום השפט.

ועוד יוזהר, אונן משכילים בההוא זהר דסלקא ביה ההוא רקייע אטפשט. ובגין דההוא אתפשט זעירא מבל רקייעין, הא נקודה דסלקא ביה ההוא אתפשטינה דנגנא זעיר בנגחא, ולא סגיא, ושבורא דיליה בנגנא פד אוושיטו דימינא ושמאלא לגביה הא רקייע כדין מתיחדין. ועל דא ביה פרונייהו

לרקיע הזה או מתייחדים. ועל כן בו שניהם שמי רוחות מתחפשות בונגונ, והם ברוחיה, ובאה רוח קתינה במנוחה.

אחר כ' הנקודה הזו נסתירה בתוכה, ומתחפה ומתפשטה בהחפשותם כתולעת הזו שמחפיסה. ולאחר שמחפסה בתוכו, נזרקה למטה לנגון, וזה נקראת זריקת הנקודה הזו, משים שמתישבת בימין קזה. וכשהמתפשטה הנקודה הזו לנגן, אוחזת את תיבוען הקשה להתיישב, ומארה ונוצצת. ואנו והמשכלים יזהרו פזהר,আוטו הזהר ממושחתה וזרוק ניזוץ להתיישב, וזה משbill על דבר. וראי מושם שהוא עומדת על דבר ימצא טוב. התפשטות הזהר הנה שהוא ניזוץ זהה להסכל, והטוד הנה הוא עמק ורום להתיישב בסוד המאור כמו אותו הדבר.

והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע, זה הרקיע שבו שמש ולבנה כוכבים ומצלות. פאן התפשטות של המאור לגן על זה בתמייה בעליה על הפל. וסימנק - (החלים קיב פזר גמן לאבירונים, שהו שנוטן לכל הפתונות, ומדינת המאור פזר גדור).

בשמדידה עולה ומתרגלת, אז הוא עולה ומוסיט שש אמות בשעהו של שיש נקודות לאורך ולרוחב, במראה הנה שהוא פור. וזה סימנק - (אסתרה ויושט המלך לאסטר אשת שרביט הזהב).

וישנינו, שש אמות הושיט לקבלה. מהפוך הנה מלא המען שלו ונומן לעניהם. וזהו שרביט שגתקן במדידה הזו. ובונגונ המדרידה הזו עולים ונתקנים בראוי, ואנו והמשכלים וגוי. שעור זה כמו שעור שעור של שיש נקודות, לנגן

תירין רוחין אתחפשטו בונגונא, כדי דחיא ואתי רוחא זעיר בניחא.

לבדה היא נקודא אטמרת בוגה, ואתה הפיא תולעתה דאתה הפיא, ובטר דאתה הפיא בוגה אוזדריך למתא לונגונא, ודה אקרוי זרייך דהאי נקדה, בגין דאתישבת בהאי בימינא, וכן אתחפשית היא נקדה לונגונא אחידת בוביצינה דקרדינוטא, לאתישבא ונהייר ונאיין, וכן המשכילים יזהרו בזהר, בההוא זהר ממש דאתה הפיא ואוזדריך נציצו לאתישבא, ודה משbill על דבר. ודה בגין דאייה קיימת על דבר ימצא טוב, אתחפשותה דזהר דאייה נציצו ונזהרו לאספסלא, ורקא דא אייה עומק ורומא לאתישבא ברזא דבוביצינה בההוא דבר.

והמשכלים יזהרו בזהר הרקיע, דא רקיעא דבה שם שא וסידרא כוכביה ומצלוי. הכא פשיטו דבוביצינה לונגונא, על דא בתמייהו בסליקו על פלא. וסימנייך (תהלים קיב ט) פזר גמן לאבירונים. דהא אייה יhib לבלחו פתאי, ומשותה דבוביצינה פזר רברבא.

דבר משחתה סלקא ואטרברבא כדין אייה סליק ואושיט שית אמין, בשיעורא דshit נקודין לארכא ולפוטה כחיזו דא ט דאייה פזר, והאי אייה סימנייך (אסתר ח) ליושט המלך לאסטר את שרביט הזהב.

ויתניין שית אמין אוושיט לקבלה. מהאי פזר מליא מבועין ויהיב למספני. והאי איהו שרביטה דאתהון במשחתה דא. ובונגונא דמשחתה דא סלקון ואפתחון בדקא יאות. וכך המשכלים וגוי. שעורא דא בשערורא דshit נקודין, לנונגנא תלת לארכא

שלש לאורך ושלש לרוחב, משומש
שזהו סוד של שיש.
שיש הם, והם חמץ. שלש לאורך
ושפעים לרוחב כמספר טבלים שלש
לצד זה ושלש לצד זה. ואנו
ומצדיקין הרובים בכוכבים לעולם
ועוד. אלו הם שש הנוקדות
שנוצחות ומאריות למיטה, ואוטם
כוכבים נספרים להאריך, ולהלבנה
מווארת בכל אחד ואחד.
ממדיהם שגענות במאור.
והמשבלים יזהרו בזhor הרקיע,
זה הרקיע של חיות שעומדות.
מתפשט קו המדה, מודד לאורך
שלשה קשרים לימין ושלשה
קשרים לשמאלו. אלו שלשה
קשרים עמוד אחד, ואלו השלשה
עמוד אחד. ואלו שלש נקודות
שעומדות זה על זה, בין לצד זה
בין לצד זה. מידית קו המדה
השעור לנגן שני טעמים
שעומדים בפראה שמקימים גונן
של המדקה שמדווד אחר הירכים
שעומדות.

יעקב שהוא הגוף, נסמן על
העומדים במדית קו המדקה,
כשגבנס לאביו הסוד של זיבא לו
יין ושת. והגוף התקים בקיומו.
ועל זה והמשבלים יזהרו בזhor
הרקיע וגוי. ומהמשבלים יזהרו
בזרא דפזר, ויהיב ועל במשחתא
מתקים בסוד של פ zer, ונותן
ונgenes במדקה ומודד, ונתקנים
אלו שני העומדים במדקה
למיטה, ומתקן הפאור ומודד זה
עם זה.

או ומהמשבלים יזהרו, שהרי
למיטה התתקנה בתיקון של
הנקבה לקבל את תזבורה. והירכים
התתקנו בלי התפשטות. וכן אין
אין גונן בתוך המדקה הואר,
ונקרהת אתחנתא גונדר שני
טעמים, סוד הנקבה הפתוחה כנגד
הזכר, וכן אין גונן שהכל בונחת.

ותלת לפותיא. בגין דאייה רזא דשית.
שיות אנון, ואנון חמץ. תلت לארכא תрин
לפוטיא פד מסטפלאן תلت לסטרא דא,
ותلت לסטרא דא. וכדין ומצדיין הרבים
פוכבים לעולם ועד. אלון אנון שית נקודין
דאנון נציצין, ונחרין לתפה. ואנון פוכבים
טמירין לאנחרא, וטירה אתניתרת בכל חד
וחד ממשחתא דילחון דאתנעיצאן בבוצינא.
והמשבלים יזהרו בזhor הרקיע. דא רקיע
דHIGH דקימין אטפשת בווצינא
ומדייד לארכא תلت קשרין לימיינא ותلت
קשرين לשמאלא. אלין תلت קשרין חד קימא.
ואلين תلت חד קימא. ואلين תلت נקודין
דקימין דא על דא בין לסטרא דא בין לסטרא
דא. מדידו דבוצינא שייעור לנגנא תrin
טעמין, דקימין בHIGH דקימין גוננא דמשחתא
דמדייד בתрин ירבין דקימין.

יעקב דאייה גופה, אסתמיך על קיומין
במדידו דבוצינא. פד עאל לאביה רזא
(בראשית כד כה) דויבא לו יין וישת. ו גופא אתקים
בקיומה. ועל דא והמשבלים יזהרו בזhor
הרקיע וגוי. ומהמשבלים יזהרו בזhor הרקיע
דמתפשטין ונחרין לתפה, פד שרביטה אתקים
ברזא דפזר, ויהיב ועל במשחתא וmdiid
ואתתקנו אלין תrin קימין במשחתא לתפה,
ואתתקן בווצינא וmdiid דא עם דא.

בדין והמשבלים יזהרו דהא לתפה אתתקנת
בתיקונא דנווקבא לקבלא דכוורא, וירבין
אתתקנו בלא פשוטו. והבא לאו גוננא בגו
משחתא דא, ואקוורי אתניתרת לאקלל תרי טעמי,
רזא דנווקבא דפתיחה לאקלל דכוורא והבא לאו
גוננא דכלא בנייחא.